

Aleg. 191

Sprawozdanie

Komisji podatkowej o wniosku posła Klemensa Dzieduszyckiego i towarzyszy, w sprawie uregulowania indywidualnego kontyngentu wódeczanego na okres czasu począwszy od kampanii gorzelnianej 1900/1901.

Wysoki Sejmie!

Poseł Klemens Dzieduszycki w uzasadnieniu wniosku swego zaznaczył, że mowy być nie może w prawnym znaczeniu o nabytych prawach do kontyngentu spirytusowego przez gorzelnie, obdzielone kontyngentem na podstawie dawniejszych ustaw o indywidualnym rozdziale kontyngentu spirytusowego.

Komisja podatkowa choć nie twierdzi, aby w tym wypadku mowa była o jakimkolwiek prawie realnem, stanowczo oświadczyć się musi za ponownym rozdziałem kontyngentu, któryby w głównych zarysach inwolwował zasady poprzednich ustaw o rozdziale indywidualnym kontyngentu spirytusowego.

Zdaniem Komisji podatkowej, zasada ciągłości i łączności w ustawach o rozdziale indywidualnym kontyngentu jest konieczną, gdyż ta jedynie tylko zapewnić może stały byt i rozwój naszemu rolniczemu przemysłowi gorzelnianemu.

Zasady indywidualnego rozdziału kontyngentu spirytusowego z roku 1888 polegały na podstawie obliczonych 13 litrów absolutnego alkoholu od hektolitra zacieru dawniejszej produkcji, a choć nie było nabytem prawem, stanowiło łączność między dawniejszą produkcją a przyznanym kontyngentem do wypędu.

Zasady o rozdziale indywidualnego kontyngentu z roku 1891 polegały również na poprzedniej produkcji, wedle której ujęto lub dodawano gorzelniom rolniczemu prawo do wypędu spirytusu po niższej stopie podatkowej w stosunku jednego do dziesięciu procent, odpowiednio do produkcji lat poprzednich.

Zasady powyższe również zastosowane zostały w roku 1894 przy ponownym rozdziale indywidualnego kontyngentu.

Przyjęte powyższe zasady w roku 1888, 1891 i 1894 przy indywidualnym rozdziale kontyngentu powodowały niejednego producenta w latach nieurodzaju do ponoszenia znacznych ofiar, byleby przy następnym rozdziale kontyngentu wódeczanego uzyskać zezwolenie na produkcję tej samej ilości alkoholu, po niższej stopie podatkowej, odpowiadającej wymogom racjonalnie prowadzonego gospodarstwa rolnego.

Na podstawie powyższych wywodów, komisya podatkowa przychylić się nie może do drugiej części wniosku p. Klemensa Dzieduszyckiego i towarzyszy — po za tem mniema, że jedynie pewna remedura stosunku obszaru do dozwolonej produkcji spirytusu po niższej stopie podatkowej pożądaną byłaby.

Na podstawie powyższego stanu rzeczy, komisya podatkowa ponawia zeszlóroczne swe wnioski, wnosząc dalszy wniosek do uchwały i wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sejm wzywa c. k. Rząd:

I. By w projekcie dotyczącym uregulowania indywidualnego rozkładu kontyngentu wódeczanego na dalszy okres rozpoczynający się kampanią 1900/901, względnie przy ustanowieniu i nadaniu rzeczonych norm zapewnił rolniczym gorzelniom tak nowo powstałym a tylko częściowo lub weale nie uposażonym stałym kontyngentem, jak i gorzelniom rolniczym nowo powstać mogącym, odpowiednio ich produkcji rolniczej kontyngent wódeczany, jednak aby przez to nabyte niejako prawa, przez istniejące już gorzelnie rolnicze co do ilości ich wyrobu wódki w granicach kontyngentu naruszonymi nie zostały.

II. By w rzeczonym powyżej projekcie ustawy kontyngentowej zabezpieczył sobie pewien rozporządzalny zapas kontyngentu wódeczanego dla obdzielenia gorzeln rolniczych już istniejących a stałym kontyngentem dotąd nie obdzielonych, ewentualnie gorzeln w przyszłości powstać mogących, przez zarezerowanie z ogólnego kontyngentu na austriacką połowę państwa przypadającego, przedewszystkiem 40% jako percipuum na korzyść gorzeln rolniczych, przeznaczając dopiero z resztujących 60% do równomiernego rozdziału dla wszystkich uprawnionych gorzeln.

III. By wreszcie jak najrychlej w drodze konstytucyjnej rozdział indywidualnego kontyngentu spirytusowego przeprowadzony został.

Przewodniczący

Abrahamowicz.

Sprawozdawca

Gołuchowski.